

steriet Sagen i Bero, altsaa i 1862, og saa hvi-
lede den, indtil Kirkekommissionen blev nehsat i
1868. Et af de Spørgsmaal, der var stillet
til den, var nepos dette, om man ikke skulde ind-
føre borgerlig Vielse for Fraskilte, og den drøftede
det meget alvorligt. Der var i denne Kommissi-
on — og deri ser jeg et Jernskridt — kun et
eneste Medlem, der absolut var mod al borgerlig
Vielse, og det var Biskop Martensen. Alle Kom-
missionens øvrige Medlemmer holdt paa, at man
idetmindste for Fraskilte burde have borgerlig
Vielse, men man var ikke ganske enig om, at dette
vilde være tilstrækkeligt. Der var et meget stort
Mindretal i Kommissionen, der ikke kunde se
rettere, end at borgerlig Vielse for Fraskilte vilde
ikke slaa til, ikke vilde løse Vanskelighederne. De
gik dels ud fra, at det vilde være for strengt, for
ubilligt mod de Fraskilte, at deres Egteskab skulde
komme til at staa som mindre gyldigt i Befolkningens
Dine end almindelige Egteskaber, da det borgerligt
set havde den samme Gyldighed som disse. Men
Hovedbetrægtningen var denne, at selve Sagens
Natur kræver en anden Løsning, at det vilde være
det Rigtigste for at fremme en ret Opfattelse af
Egteskabet i Folket, at man gjorde det fuldt klart,
at Egteskabets Stiftelse er en borgerlig Hand-
ling, hvor Staten stiller sine Betingelser, medens
saa Kirken har Lov til at stille sine for det kirke-
lige Egteskabs Indgaaelse af dem, der ønske det.
Saaledes stillede, som sagt, Sagen sig; men
Mindretallet kunde ikke enes om et sælles For-
slag. Tre af dens Medlemmer stillede et Forslag
om, at borgerlig Vielse skulde indgaaes for Præ-
sten i hans Hjem, og de gjorde det af Hensigts-
mæssighedsgrunde, for at det skulde blive nemmere
for Befolkningen, og Overgangen blive lettere.
En større Del af Mindretallet, nemlig Præsterne
Brandt og Strøm, de ærede Medlemmer for
Biborg Amts 2den Valgkreds (Klein) og Kjøben-
havns 2den Valgkreds (Brig) og Hoffregemester
Carlson stillede Forslag om Egteskabs Indgaaelse
for den borgerlige Dvighed som den regelmæssige
Form for Egteskabs Stiftelse her i Landet. To
Medlemmer, J. A. Hansen og N. Rasmussen,
vilde kun have borgerligt Egteskab tilladt for
Folkekirken Medlemmer, men ikke som Regel, og
det store Flertal stillede et Forslag om, at borger-
lig Vielse skulde kunne bruges for Fraskilte og
for Personer, som levede et vitterligt forargeligt
Liv, eller som vitterlig fornegtede Folkekirken Tro.
Saaledes var altsaa Stemmningen i Kirkekommissi-
onen. Jeg har ikke talt det op, men jeg skulde
næsten tro, at det Mindretal, der var for bor-
gerlig Vielse, var noget nær ved at udgjøre Halv-
delen af Kommissionens Medlemmer, saa at der
altsaa var stor Stemning for borgerlig Vielse,
om end under forskjellige Former, og i
alle Tilfælde var der aldeles overveiende
Stemning for borgerlig Vielse for Fraskilte.
Desuagtet have vi ikke siden den Tid set noget

Forslag derom fra Regjeringen. Der var saa at
sige kun een Mand, der var imod det, nemlig
Biskop Martensen; men Regjeringen har stillet
sig paa samme Standpunkt som dette ene Med-
lem af Kommissionen, og der er intet Forslag
kommet frem. Spørgsmaalet er derimod ellers
kommet frem ved forskjellige Leiligheder, navnlig i
Nøestilde Konvent flere Gange; men det synes,
som om Interessen derfor er bleven mindre eller
rettere, som om Frygten for borgerlig Vielse er
bleven større i de senere Aar, thi da Spørgs-
maalet sidste Gang var til Behandling i Kon-
ventet, det var i Juli Maaned isjor, var man saa
bange for borgerlig Vielse, at man ikke engang
turde stille Forslag om Forandringer i Vielses-
ritualet. Sjøndt man man erkjendte, at det
vilde være rigtigt at faae saadanne Forandringer,
ja, at nogle endogsaa var paatrængende nødven-
dige, blev man dog enig om ikke at gjøre Noget,
forbi det mulig let kunde føre til, at Spørgs-
maalet om borgerlig Vielse blev reist.

For mig staaer det saaledes, at der
i de senere Aar snarere er blevet flere
end færre Grunde til at arbejde for Ind-
førelsen af borgerlig Vielse, (thi efterhaanden
som de religiøse Modsatninger blive større og
stærkere, bliver det aabenbart ogsaa nødvendigere
at faae disse Forhold klarede, bliver det utaa-
ligere at have denne Sammenblanding og det
tidt forargelige Spil, der kan fremkomme under
de nuværende Tilstande. Jeg tror ikke blot, det
er nødvendigt at faae borgerlig Vielse indført,
forbi det staaer paa Dagsordenen eller allerede er
gjennemført i de fleste Lande rundt omkring os,
men jeg tror navnlig, det er nødvendigt, forbi
der indenfor Folkekirken med hver Dag bliver
Flere og Flere — ja, jeg veed ikke, om der bli-
ver Flere og Flere, der ikke dele Folkekirken
Tro — men ialtsald Flere og Flere, der ved
kjende sig, at de ikke dele denne Tro, og forbi
altsaa ved Indførelsen af borgerlig Vielse Stil-
lingen vil blive klarere. Der er jo ogsaa Flere
og Flere, der vitterlig spotte og haane Folkekir-
ken, og jeg kan da ikke se Andet end, at det er
urigtigt, at den kirkelige Vielse skal være den
eneste gyldige for saadanne Menneker, og det er
jo faktisk Tilfældet, at for Medlemmer af Folke-
kirken, der ikke dele dens Tro, men endogsaa
spotte den — og Folkekirken har mange saadanne
Medlemmer — er den kirkelige Vielse den eneste
gyldige for Diebliffet. (Udbrydelse af Brig.)

Rettelser.